ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 3ης Φεβρουαρίου 2025*

«Προσφυγή ακυρώσεως – Απόφαση 2006/928/ΕΚ – Μηχανισμός για τη συνεργασία και τον έλεγχο της προόδου στη Ρουμανία όσον αφορά την επίτευξη των ειδικών στόχων αναφοράς στους τομείς της δικαστικής μεταρρύθμισης και της καταπολέμησης της διαφθοράς – Απόφαση (ΕΕ) 2023/1786 για την κατάργηση της απόφασης 2006/928 – Πράξη η οποία δεν αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα – Απαράδεκτο»

Στην υπόθεση T-1126/23,

Asociația Inițiativa pentru Justiție, με έδρα την Constanța (Ρουμανία), εκπροσωπούμενη από τη V.-D. Oanea, δικηγόρο, και τον C. Zatschler, SC,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από την K. Herrmann και τους T. Maxian Rusche, P. Van Nuffel και I. Rogalski,

καθής,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Škvařilová-Pelzl, ασκούσα καθήκοντα προέδρου, I. Nõmm και D. Kukovec (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: V. Di Bucci

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία, ιδίως:

– την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή με χωριστό δικόγραφο το οποίο κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Φεβρουαρίου 2024,

– τις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας επί της ενστάσεως απαραδέκτου που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 11 Απριλίου 2024,

– την αίτηση παρέμβασης της Ρουμανίας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 22 Φεβρουαρίου 2024,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα, Asociația Inițiativa pentru Justiție, ζητεί την ακύρωση της απόφασης (ΕΕ) 2023/1786 της Επιτροπής, της 15ης Σεπτεμβρίου 2023, για την κατάργηση της απόφασης 2006/928/ΕΚ για τη θέσπιση μηχανισμού για τη συνεργασία και τον έλεγχο της προόδου στη Ρουμανία όσον αφορά την επίτευξη των ειδικών στόχων αναφοράς στους τομείς της δικαστικής μεταρρύθμισης και της καταπολέμησης της διαφθοράς (ΕΕ 2023, L 229, σ. 94, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Ιστορικό της διαφοράς και προσβαλλόμενη απόφαση

2 Η υπό κρίση υπόθεση εντάσσεται στο πλαίσιο μιας εκτεταμένης μεταρρύθμισης στους τομείς της δικαιοσύνης και της καταπολέμησης της διαφθοράς στη Ρουμανία, η οποία από το 2007 αποτελούσε αντικείμενο παρακολούθησης, στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέσω του μηχανισμού συνεργασίας και ελέγχου που θεσπίστηκε με την απόφαση της Επιτροπής 2006/928/ΕΚ, της 13ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση μηχανισμού για τη συνεργασία και τον έλεγχο της προόδου στη Ρουμανία όσον αφορά την επίτευξη των ειδικών στόχων αναφοράς στους τομείς της δικαστικής μεταρρύθμισης και της καταπολέμησης της διαφθοράς (ΕΕ 2006, L 354, σ. 56), επ' ευκαιρία της προσχώρησης της Ρουμανίας στην Ένωση (στο εξής: ΜΣΕ).

3 Η προσφεύγουσα είναι επαγγελματική ένωση εισαγγελέων που συστάθηκε στις 14 Νοεμβρίου 2018 με σκοπό τη διασφάλιση του σεβασμού της αξίας του κράτους δικαίου στη Ρουμανία με την προάσπιση, μεταξύ άλλων, των δικαιωμάτων καθώς και της ανεξαρτησίας των εισαγγελέων.

4 Στις 13 Δεκεμβρίου 2006 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εξέδωσε την απόφαση 2006/928 βάσει, μεταξύ άλλων, των άρθρων 37 και 38 της Πράξης περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 2005, L 157, σ. 203, στο εξής: Πράξη Προσχώρησης). Τα εν λόγω άρθρα εξουσιοδοτούν την Επιτροπή να λάβει τα κατάλληλα μέτρα σε περίπτωση, αντιστοίχως, άμεσου κινδύνου σοβαρής δυσλειτουργίας της εσωτερικής αγοράς λόγω μη τήρησης, εκ μέρους της Ρουμανίας, των δεσμεύσεων που ανέλαβε στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων προσχώρησης, και άμεσου κινδύνου σοβαρών ελλείψεων στη Ρουμανία αναφορικά με την τήρηση των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης οι οποίες αφορούν τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

5 Όπως επισήμανε το Δικαστήριο, μεταξύ άλλων, με την απόφαση της 18ης Μαΐου 2021, Asociația «Forumul Judecătorilor din România» κ.λπ. (C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 και C-397/19, EU:C:2021:393, σκέψεις 157 και 158), η απόφαση 2006/928 συνιστά τέτοιο μέτρο το οποίο υιοθετήθηκε λόγω της ύπαρξης άμεσων κινδύνων κατά την έννοια των άρθρων 37 και 38 της Πράξης Προσχώρησης. Πράγματι, η Επιτροπή, όπως προκύπτει από την έκθεσή της παρακολούθησης, της 26ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με τον βαθμό προετοιμασίας για την προσχώρηση της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας στην Ένωση [COM(2006) 549 final], στην οποία παραπέμπει η αιτιολογική σκέψη 4 της εν λόγω απόφασης, διαπίστωσε ότι εξακολουθούσαν να υπάρχουν προβλήματα στη Ρουμανία, ιδίως στους τομείς της δικαιοσύνης και της

καταπολέμησης της διαφθοράς, και πρότεινε στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ως όρο για την προσχώρηση του συγκεκριμένου κράτους, να θεσπιστεί ένας μηχανισμός συνεργασίας και ελέγχου ώστε να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα αυτά.

6 Στο παράρτημα της απόφασης 2006/928 καθορίζονταν τέσσερις στόχοι αναφοράς τους οποίους η Ρουμανία όφειλε να επιτύχει στους τομείς ιδίως της δικαστικής μεταρρύθμισης και της καταπολέμησης της διαφθοράς προκειμένου να επιλυθούν τα εν λόγω προβλήματα και να διασφαλιστεί ότι τα όργανα επιβολής του νόμου θα είναι σε θέση να εφαρμόζουν και να εκτελούν τα μέτρα που λαμβάνονται για να συμβάλουν στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Ειδικότερα, ο πρώτος στόχος όριζε τα εξής:

«[Η Ρουμανία οφείλει] [ν]α διασφαλ[ίσει] διαφανέστερη και αποτελεσματικότερη δικαστική διαδικασία ιδίως με την ενίσχυση της ικανότητας και της υποχρέωσης λογοδοσίας του Ανώτατου Διοικητικού Συμβουλίου του Δικαστικού Σώματος. Να αναφέρεται και να παρακολουθείται ο αντίκτυπος του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και Ποινικής Δικονομίας.»

7 Τα άρθρα 1 και 2 της απόφασης 2006/928 όριζαν ότι η Ρουμανία όφειλε να υποβάλλει ετησίως έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με την πρόοδο που είχε επιτευχθεί σε σχέση με την εκπλήρωση του κάθε στόχου αναφοράς που προβλεπόταν στο παράρτημα της εν λόγω απόφασης. Η δε Επιτροπή όφειλε να καταρτίζει τουλάχιστον κάθε έξι μήνες εκθέσεις απευθυνόμενες στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο στις οποίες θα περιλαμβάνονταν οι παρατηρήσεις και διαπιστώσεις της σχετικά με την έκθεση της Ρουμανίας.

8 Κατά το άρθρο 4 της απόφασης 2006/928, η απόφαση αυτή απευθυνόταν στο σύνολο των κρατών μελών, στα οποία περιλαμβανόταν και η Ρουμανία από την προσχώρησή της και εντεύθεν.

9 Κατά την αιτιολογική σκέψη 9 της ίδιας απόφασης, η απόφαση αυτή θα έπρεπε να καταργηθεί όταν θα είχαν εκπληρωθεί ικανοποιητικά όλοι οι στόχοι αναφοράς.

10 Στις 15 Σεπτεμβρίου 2023 η Επιτροπή εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση.

11 Όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 7 έως 9 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή θεώρησε, κατ' ουσίαν, ότι δεδομένης της προόδου που είχε σημειώσει η Ρουμανία στο πλαίσιο του ΜΣΕ, όπως διαπιστώθηκε στην έκθεση της Επιτροπής, της 22ας Νοεμβρίου 2022, προς το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο [COM(2022) 664 final], ιδίως όσον αφορά την ενίσχυση της ανεξαρτησίας και της αποτελεσματικότητας του δικαστικού σώματος μέσω συνολικής αναμόρφωσης του δικαστικού συστήματος, το εν λόγω κράτος μέλος είχε εκπληρώσει τις δεσμεύσεις που είχε αναλάβει κατά την προσχώρησή του στην Ένωση και είχαν τηρηθεί ικανοποιητικά και οι τέσσερις στόχοι αναφοράς που ορίζονταν στην απόφαση 2006/928/ΕΚ.

12 Επιπλέον, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 10 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή θα επιδιώξει την εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων τόσο από τη Ρουμανία όσο και από τα άλλα κράτη μέλη μέσω του ετήσιου κύκλου για το κράτος δικαίου, που δρομολογήθηκε με την ανακοίνωσή της τής 17ης Ιουλίου 2019 προς το Κοινοβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, με τίτλο «Ενίσχυση του κράτους δικαίου εντός της Ένωσης Στρατηγικό σχέδιο δράσης» [COM(2019) 343 final]. Στο πλαίσιο αυτού του κύκλου, η Επιτροπή θα εξακολουθήσει να καταρτίζει ετήσιες εκθέσεις για το κράτος δικαίου, οι οποίες θα περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, συστάσεις προς τα κράτη μέλη.

13 Σύμφωνα με το άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η απόφαση 2006/928 καταργείται.

Αιτήματα των διαδίκων

14 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

15 Με την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε, η Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 130, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

16 Με τις παρατηρήσεις της επί της ενστάσεως απαραδέκτου, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή·

– επικουρικώς, να εξετάσει την ένσταση απαραδέκτου μαζί με την ουσία της υπόθεσης·

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα σχετικά με την ένσταση απαραδέκτου δικαστικά έξοδα.

17 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 22 Φεβρουαρίου 2024, η Ρουμανία ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 143 του Κανονισμού Διαδικασίας, να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής.

Σκεπτικό

18 Δυνάμει του άρθρου 130, παράγραφοι 1 και 7, του Κανονισμού Διαδικασίας, εάν ο καθού υποβάλει σχετικό αίτημα, το Γενικό Δικαστήριο δύναται να αποφανθεί επί του απαραδέκτου ή της αναρμοδιότητας, χωρίς να εισέλθει στην ουσία της υποθέσεως. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί του απαραδέκτου, το τελευταίο, εκτιμώντας ότι έχει επαρκώς διαφωτιστεί από τα έγγραφα της δικογραφίας, αποφασίζει να αποφανθεί επί του συγκεκριμένου αιτήματος χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία.

19 Η Επιτροπή προβάλλει ένσταση απαραδέκτου της υπό κρίση προσφυγής υποστηρίζοντας ότι η απόφαση δεν αφορά άμεσα την προσφεύγουσα ή κάποιο από τα μέλη της. Επικουρικώς, η Επιτροπή φρονεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση; δεν συνιστά κανονιστική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, τρίτο σκέλος της περιόδου, ΣΛΕΕ και ότι η εν λόγω απόφαση δεν αφορά ατομικά ούτε την προσφεύγουσα ούτε κάποιο από τα μέλη της.

20 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τις ως άνω εκτιμήσεις. Επιπλέον, όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής που άσκησε τόσο ιδίω ονόματι όσο και εξ ονόματος των εισαγγελέων των οποίων τα συμφέροντα προασπίζεται, υποστηρίζει ότι, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της υπό κρίση υπόθεσης, οι προϋποθέσεις του παραδεκτού όπως προκύπτουν από τη μέχρι τούδε νομολογία πρέπει να αμβλυνθούν.

21 Υπενθυμίζεται εξαρχής ότι, κατά το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να ασκεί προσφυγή κατά των πράξεων των οποίων είναι αποδέκτης ή που το αφορούν άμεσα και ατομικά, καθώς και κατά των κανονιστικών πράξεων που το αφορούν άμεσα και για την εφαρμογή των οποίων δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα.

22 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν είναι αποδέκτης της προσβαλλομένης αποφάσεως κατά την έννοια της πρώτης περίπτωσης του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

23 Ως εκ τούτου, πρέπει να εξετασθεί αν η εν λόγω απόφαση αφορά άμεσα την προσφεύγουσα ή κάποιο από τα μέλη της.

24 Κατά πάγια νομολογία, οι προσφυγές ακυρώσεως που ασκούνται από ενώσεις κρίνονται παραδεκτές σε τρεις περιπτώσεις: πρώτον, στην περίπτωση που νομική διάταξη αναγνωρίζει ρητώς στις επαγγελματικές ενώσεις σειρά δυνατοτήτων διαδικαστικού χαρακτήρα, δεύτερον, στην περίπτωση που η ένωση εκπροσωπεί τα συμφέροντα των μελών της που και τα ίδια θα μπορούσαν να προασπίσουν παραδεκτώς ενώπιον των δικαστηρίων και, τρίτον, στην περίπτωση που η ένωση εξατομικεύεται λόγω του ότι θίγονται τα δικά της συμφέροντα ως ενώσεως, ιδίως για τον λόγο ότι η διαπραγματευτική θέση της θίγεται από την πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση (βλ. διάταξη της 8ης Μαΐου 2019, Carvalho κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, T-330/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:324, σκέψη 51 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

Επί του παραδεκτού της προσφυγής που άσκησε η προσφεύγουσα ιδίω ονόματι

25 Κατ' αρχάς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι συνιστά αντιπροσωπευτική οργάνωση εισαγγελέων, επίσημα αναγνωρισμένη, έχουσα ως αποστολή την προάσπιση της ανεξαρτησίας του δικαστικού συστήματος και, γενικότερα, της αξίας του κράτους δικαίου. Λόγω του ρόλου της στην τήρηση των άρθρων 2 και 19 ΣΕΕ, έχει θεσμικό συμφέρον για την προάσπιση της εν λόγω αξίας καθώς και δικονομικό συμφέρον κατά τις ένδικες διαδικασίες που αφορούν τον σεβασμό και την ενίσχυση της αξίας αυτής. Επιπλέον, η προσφεύγουσα είναι προνομιακός συνομιλητής της Επιτροπής στο πλαίσιο της παρακολούθησης και της κατάρτισης εκθέσεων σχετικά με τον ΜΣΕ, με αποτέλεσμα η κατάργηση της απόφασης 2006/928, χωρίς προηγούμενη διαβούλευση μαζί της, να συνιστά προσβολή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης της. Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση την αφορά άμεσα, καθόσον η κατάργηση της απόφασης 2006/928 θέτει σε κίνδυνο το έργο της στον τομέα της προστασίας του κράτους δικαίου.

26 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

27 Όσον αφορά την πρώτη περίπτωση που μνημονεύεται στη νομολογία η οποία υπομνήσθηκε στη σκέψη 24 ανωτέρω, η προσφεύγουσα δεν επικαλείται την ύπαρξη νομικών διατάξεων που να της αναγνωρίζουν ρητώς δυνατότητες διαδικαστικού χαρακτήρα και από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν συνάγεται η ύπαρξη τέτοιων διατάξεων.

28 Επιπλέον, στο μέτρο που η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας η οποία εκτίθεται στη σκέψη 25 ανωτέρω έχει την έννοια ότι, προκειμένου να διασφαλισθεί πραγματική δικαστική προστασία των εισαγγελέων, ιδίως υπό το πρίσμα της αξίας του κράτους δικαίου που κατοχυρώνεται στο άρθρο 2 ΣΕΕ, θα πρέπει να παραχωρηθούν στην προσφεύγουσα ορισμένα δικονομικά προνόμια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι καμία νομική διάταξη δεν παρέσχε στην προσφεύγουσα προνόμια προκειμένου αυτή να διασφαλίσει μια τέτοιου είδους προστασία στο πλαίσιο του ΜΣΕ. Συνεπώς, η προσφυγή της δεν μπορεί να κριθεί παραδεκτή βάσει της πρώτης περίπτωσης που παρατίθεται στη σκέψη 24 ανωτέρω.

29 Όσον αφορά την τρίτη περίπτωση που μνημονεύεται στη νομολογία η οποία υπομνήσθηκε στη σκέψη 24 ανωτέρω σχετικά με το ότι θίγονται τα συμφέροντα της ενώσεως, ιδίως η διαπραγματευτική της θέση, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν επικαλέστηκε τέτοια προσβολή στην περίπτωσή της και εστίασε αποκλειστικά στον ρόλο της ως συνομιλητή της Επιτροπής στο πλαίσιο του ΜΣΕ.

30 Ωστόσο, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα ήταν «συνομιλητής» της Επιτροπής στο πλαίσιο αυτό δεν αρκεί για να αναγνωριστεί σε αυτήν η ιδιότητα του διαπραγματευτή, κατά την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στη σκέψη 24 ανωτέρω, στο ειδικό πλαίσιο της έκδοσης της προσβαλλομένης αποφάσεως. Συνεπώς, η προσφυγή της δεν μπορεί να κριθεί παραδεκτή βάσει της τρίτης περίπτωσης που παρατίθεται στην ως άνω σκέψη.

31 Εκ των ανωτέρω, συνάγεται ότι η προσφεύγουσα δεν πληροί τις προϋποθέσεις της πρώτης και της τρίτης περίπτωσης που υπομνήσθηκαν στη σκέψη 24 ανωτέρω και, επομένως, δεν νομιμοποιείται ενεργητικώς να ασκήσει παραδεκτώς προσφυγή ιδίω ονόματι.

32 Η διαπίστωση αυτή δεν αναιρείται από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η κατάργηση της απόφασης 2006/928 με την προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά προσβολή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης της.

33 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δικαιούται να επικαλεστεί κάθε ιδιώτης στον οποίο ένα θεσμικό όργανο της Ένωσης έχει δημιουργήσει, παρέχοντάς του συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις, βάσιμες προσδοκίες. Τέτοιες διαβεβαιώσεις αποτελούν οι ακριβείς, ανεπιφύλακτες και συγκλίνουσες πληροφορίες που προέρχονται από έγκριτες και αξιόπιστες πηγές, όποια και αν είναι η μορφή υπό την οποία γνωστοποιούνται. Αντιθέτως, κανείς δεν μπορεί να επικαλεστεί παραβίαση της αρχής αυτής, εάν η Διοίκηση δεν του έχει δώσει συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις. (βλ. απόφαση της 8ης Μαΐου 2024, VB κατά ΕΚΤ, T-124/23, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2024:294, σκέψη 60 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

34 Ωστόσο, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν ανέφερε σε τι συνίσταντο οι ακριβείς, ανεπιφύλακτες και συγκλίνουσες διαβεβαιώσεις, κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύθηκε στη σκέψη 33 ανωτέρω, όσον αφορά τη μη κατάργηση της απόφασης 2006/928. Επιπλέον, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η κατάργηση της εν λόγω απόφασης ήταν αναμενόμενη δεδομένου ότι, σύμφωνα με το άρθρο 37, δεύτερο εδάφιο, και άρθρο 38, δεύτερο εδάφιο, της Πράξης Προσχώρησης, ο ΜΣΕ θεσπίσθηκε ως προσωρινό μέτρο.

Επί του παραδεκτού της προσφυγής που άσκησε η προσφεύγουσα εξ ονόματος των μελών της των οποίων τα συμφέροντα προασπίζεται

35 Σύμφωνα με τη δεύτερη περίπτωση που μνημονεύεται στη νομολογία περίπτωση η οποία υπομνήσθηκε στη σκέψη 24 ανωτέρω, οι ενώσεις νομιμοποιούνται ενεργητικώς σε άσκηση προσφυγής όταν εκπροσωπούν τα συμφέροντα των μελών τους που και τα ίδια νομιμοποιούνται να ασκήσουν παραδεκτώς προσφυγή.

36 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά άμεσα τα μέλη της, υπό την ιδιότητά τους ως εισαγγελέων, δεδομένου ότι η κατάργηση του ΜΣΕ με την εν λόγω απόφαση θα μπορούσε να τους εκθέσει σε περαιτέρω πειθαρχικές διαδικασίες.

37 Επιπλέον, λαμβανομένου υπόψη ότι το Δικαστήριο, με την απόφαση της 18ης Μαΐου 2021, Asociația «Forumul Judecătorilor din România» κ.λπ. (C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 και C-397/19, EU:C:2021:393, σκέψη 249), έκρινε ότι οι στόχοι αναφοράς που περιλαμβάνονται στο παράρτημα της απόφασης 2006/928 είχαν άμεσο αποτέλεσμα, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι αυτοί οι στόχοι αναφοράς απένειμαν στους εισαγγελείς δικαιώματα που είχαν άμεσο αποτέλεσμα και τα οποία αυτοί μπορούσαν να επικαλεστούν, μεταξύ άλλων, προκειμένου να στραφούν εναντίον παράνομων πειθαρχικών ενεργειών.

38 Ως εκ τούτου, η κατάργηση της απόφασης 2006/928 είχε ως αποτέλεσμα τον περιορισμό των δικαιωμάτων που μπορούν να επικαλεστούν για την υπεράσπισή τους οι εισαγγελείς σε βάρος των οποίων έχουν ληφθεί τέτοια πειθαρχικά μέτρα. Επιπλέον, η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, μολονότι τα μέλη της εξακολουθούν να μπορούν να επικαλεστούν το άρθρο 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ και το άρθρο 325, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ για την άμυνά τους κατά των παράνομων πειθαρχικών ενεργειών, εντούτοις τα δικαιώματα που απονέμουν οι εν λόγω διατάξεις είναι λιγότερο αποτελεσματικά και εκτεταμένα από εκείνα τα οποία διέθεταν δυνάμει του ΜΣΕ.

39 Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής της απόφασης 2006/928 ήταν ευρύτερο από εκείνο του άρθρου 325, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, στο μέτρο που η υποχρέωση της Ρουμανίας η οποία απέρρεε από τους τρεις τελευταίους στόχους αναφοράς και αφορούσε την αποτελεσματική καταπολέμηση της διαφθοράς, ιδίως της διαφθοράς υψηλού επιπέδου, δεν περιοριζόταν στις περιπτώσεις διαφθοράς κατά των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης. Επομένως, η απόφαση 2006/928 ήταν καταλληλότερη για την ενεργοποίηση της δυνατότητας εφαρμογής του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), διασφαλίζοντας ότι πληρούται η προϋπόθεση σχετικά με την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 51, παράγραφος 1, του Χάρτη.

40 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

41 Κατά πάγια νομολογία, προκειμένου το μέτρο που προσβάλλεται με προσφυγή να αφορά άμεσα ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο απαιτείται να συντρέχουν σωρευτικώς δύο προϋποθέσεις, ήτοι το εν λόγω μέτρο πρέπει, αφενός, να παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως του προσώπου αυτού και, αφετέρου, να μην καταλείπει καμία εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες του που είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του, δεδομένου ότι αυτή έχει εντελώς αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από τη ρύθμιση της Ένωσης, χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλόμενων κανόνων (βλ. απόφαση της 12ης Ιουλίου 2022, Nord Stream 2 κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-348/20 P, EU:C:2022:548, σκέψη 43 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

42 Προκειμένου να διαπιστωθεί αν μια πράξη παράγει αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως ενός προσώπου και είναι, ως εκ τούτου, δεκτική προσφυγής ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, πρέπει να εξετάζεται η ουσία της και να εκτιμώνται τα αποτελέσματα αυτά με γνώμονα αντικειμενικά κριτήρια, όπως το περιεχόμενο της ίδιας της πράξης, λαμβανομένων ενδεχομένως υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου εκδόθηκε και των εξουσιών του θεσμικού οργάνου που την εξέδωσε (πρβλ. απόφαση της 12ης Ιουλίου 2022, Nord Stream 2 κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-348/20 P, EU:C:2022:548, σκέψη 63 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

43 Εν προκειμένω, επισημαίνεται, προκαταρκτικώς, ότι, στο μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση κατήργησε την απόφαση 2006/928, θα πρέπει να εξετασθεί υπό το πρίσμα του αντικειμένου, του περιεχομένου καθώς και του νομικού και πραγματικού πλαισίου εντός του οποίου εκδόθηκε η απόφαση 2006/928 (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 2019, EPSU και Goudriaan κατά Επιτροπής, T-310/18, EU:T:2019:757, σκέψη 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη απόφαση μπορεί να παραγάγει άμεσα έννομα αποτελέσματα επί της καταστάσεως των Ρουμάνων εισαγγελέων οι οποίοι είναι μέλη της προσφεύγουσας, μόνο στον βαθμό που η απόφαση 2006/928 μπορούσε να παραγάγει τέτοια αποτελέσματα.

44 Πρώτον, όσον αφορά το αντικείμενο της απόφασης 2006/928 και το πλαίσιο εντός του οποίου αυτή εκδόθηκε, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 4 και 6 της εν λόγω απόφασης, η θέσπιση του ΜΣΕ και ο καθορισμός των στόχων αναφοράς είχαν ως σκοπό να συμβάλλουν στην ολοκλήρωση της προσχώρησης της Ρουμανίας στην Ένωση, προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα τα οποία είχε διαπιστώσει η Επιτροπή πριν από την προσχώρηση, μεταξύ άλλων, στους τομείς της δικαιοσύνης και της καταπολέμησης της διαφθοράς.

45 Εξάλλου, όπως διευκρίνισε το Δικαστήριο, μεταξύ άλλων, με την απόφαση της 18ης Μαΐου 2021, Asociația «Forumul Judecătorilor din România» κ.λπ. (C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 και C-397/19, EU:C:2021:393, σκέψη 170), οι στόχοι αυτοί αναφοράς συγκεκριμενοποιούν τις ειδικές δεσμεύσεις τις οποίες συμφώνησε να αναλάβει η Ρουμανία και τις απαιτήσεις που αποδέχθηκε κατά το πέρας των διαπραγματεύσεων προσχώρησης στις 14 Δεκεμβρίου 2004, οι οποίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα IX της Πράξης Προσχώρησης και αφορούν, μεταξύ άλλων, αυτούς τους τομείς.

46 Όσον αφορά το αντικείμενο και το πλαίσιο της προσβαλλομένης αποφάσεως, από το άρθρο της 1, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των αιτιολογικών σκέψεων 7 έως 9, προκύπτει ότι σκοπός της εν λόγω απόφασης είναι η κατάργηση της απόφασης 2006/928, στον βαθμό που η Επιτροπή έκρινε ότι η Ρουμανία είχε εκπληρώσει τις δεσμεύσεις που είχε αναλάβει κατά την προσχώρησή της στην Ένωση και ότι είχαν τηρηθεί ικανοποιητικά και οι τέσσερις στόχοι αναφοράς που ορίζονται στο παράρτημα αυτής της απόφασης.

47 Δεύτερον, όσον αφορά το περιεχόμενο της απόφασης 2006/928, όπως υπογραμμίσθηκε στις σκέψεις 6 και 7 ανωτέρω, η εν λόγω απόφαση επέβαλε, κατ' ουσίαν, στη Ρουμανία την υποχρέωση να επιτύχει τους στόχους αναφοράς που ορίζονταν στο παράρτημά της και να υποβάλλει στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 1, πρώτο εδάφιο, της απόφασης, ετήσια έκθεση σχετικά με την πρόοδο που είχε επιτευχθεί ως προς το ζήτημα αυτό. Επιπλέον, η Επιτροπή υπείχε, σύμφωνα με το άρθρο 2 της απόφασης, την υποχρέωση να καταρτίζει εκθέσεις με σκοπό την ανάλυση και την αξιολόγηση της προόδου της Ρουμανίας σε σχέση με τους στόχους αναφοράς.

48 Όσον αφορά το περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι αιτιολογικές σκέψεις 4 έως 8 αυτής επισημαίνουν τα βήματα προόδου που σημείωσε η Ρουμανία στο πλαίσιο του ΜΣΕ, προς στήριξη του συμπεράσματος της αιτιολογικής σκέψης 9 ότι οι στόχοι αναφοράς που καθορίστηκαν στην απόφαση 2006/928 είχαν τηρηθεί ικανοποιητικά. Επιπλέον, όπως υπογραμμίσθηκε στη σκέψη 12 ανωτέρω, η αιτιολογική σκέψη 10 της προσβαλλομένης αποφάσεως προβλέπει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή θα εξακολουθήσει να παρακολουθεί τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις στα διάφορα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένης της Ρουμανίας, μέσω του ετήσιου κύκλου για το κράτος δικαίου.

49 Περαιτέρω, υπογραμμίζεται ότι, με την απόφαση της 18ης Μαΐου 2021, Asociația «Forumul Judecătorilor din România» κ.λπ. (C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 και C-397/19, EU:C:2021:393), το Δικαστήριο, αφού επισήμανε με τις σκέψεις 166 και 167 ότι η απόφαση 2006/928, η οποία εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου 288, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, «[ήταν] δεσμευτική ως προς όλα τα μέρη της» για τη Ρουμανία, διευκρίνισε τα έννομα αποτελέσματα τόσο των στόχων αναφοράς όσο και των εκθέσεων που καταρτίζει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 2 της εν λόγω απόφασης.

50 Όσον αφορά τα έννομα αποτελέσματα των στόχων αναφοράς, το Δικαστήριο, με τη σκέψη 172 της αποφάσεως της 18ης Μαΐου 2021, Asociația «Forumul Judecătorilor din România» κ.λπ. (C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 και C-397/19, EU:C:2021:393), αποφάνθηκε ότι οι εν λόγω στόχοι είχαν δεσμευτικό χαρακτήρα για τη Ρουμανία, όπερ σήμαινε ότι το κράτος μέλος αυτό υπείχε ειδική υποχρέωση επίτευξής τους και λήψης των κατάλληλων μέτρων για την υλοποίησή τους το ταχύτερο δυνατόν. Ομοίως, το Δικαστήριο έκρινε ότι η Ρουμανία όφειλε να απέχει από την εφαρμογή οποιουδήποτε μέτρου θα μπορούσε θέσει σε κίνδυνο την υλοποίηση των εν λόγω στόχων. Επιπλέον, το Δικαστήριο, με τη σκέψη 249 της ως άνω αποφάσεως, διευκρίνισε ότι οι στόχοι αυτοί διατυπώνονται με σαφήνεια και ακρίβεια, χωρίς να συνοδεύονται από οποιαδήποτε προϋπόθεση και, κατά συνέπεια, είχαν άμεσο αποτέλεσμα.

51 Όσον αφορά τα έννομα αποτελέσματα των εκθέσεων που καταρτίζει η Επιτροπή βάσει του άρθρου 2 της απόφασης 2006/928, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι με τις εκθέσεις αυτές διατυπώνονταν απαιτήσεις δεσμευτικές για τη Ρουμανία και απευθύνονταν προς αυτήν συστάσεις προς επίτευξη των στόχων αναφοράς. Δυνάμει της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, η Ρουμανία όφειλε να λαμβάνει δεόντως υπόψη τις προαναφερθείσες απαιτήσεις και συστάσεις, καθώς και να μη θεσπίζει ούτε να διατηρεί σε ισχύ, στους τομείς τους οποίους κάλυπταν οι στόχοι αναφοράς, μέτρα που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο το αποτέλεσμα το οποίο έπρεπε να επιτευχθεί βάσει των ίδιων αυτών απαιτήσεων και συστάσεων.

52 Από τα στοιχεία που εκτίθενται στις σκέψεις 44, 47 και 49 έως 51 ανωτέρω προκύπτει σαφώς ότι η απόφαση 2006/928 υποχρέωνε απλώς τη Ρουμανία να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την επίτευξη των στόχων αναφοράς που ορίζονταν στο παράρτημα της εν λόγω απόφασης, δεύτερον, να υποβάλλει ετήσια έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με την πρόοδο που είχε επιτευχθεί συναφώς, και, τρίτον, να λαμβάνει δεόντως υπόψη τις απαιτήσεις και τις συστάσεις που διατύπωνε η Επιτροπή στις εκθέσεις της.

53 Κατά συνέπεια, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η απόφαση 2006/928 δεν απένειμε κανένα δικαίωμα στα μέλη της, και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεώς τους. Το γεγονός ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι οι στόχοι αναφοράς που προβλέπονταν στο παράρτημα της εν λόγω απόφασης είχαν άμεσο αποτέλεσμα δεν ασκεί συναφώς καμία επιρροή.

54 Προς στήριξη του ανωτέρω συμπεράσματος, επισημαίνεται, πρώτον, ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το γεγονός ότι το Δικαστήριο έχει αναγνωρίσει το άμεσο αποτέλεσμα των στόχων αναφοράς δεν σημαίνει, αφ' εαυτού, ότι οι εν λόγω στόχοι επάγονται κατ' ανάγκην αντίστοιχα δικαιώματα για τους εισαγγελείς, τα οποία αυτοί θα μπορούσαν να επικαλεστούν απευθείας ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.

55 Συναφώς υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, «σε όλες τις περιπτώσεις όπου οι διατάξεις [μιας ενωσιακής πράξης] φαίνονται, από απόψεως περιεχομένου, ανεπιφύλακτες και επαρκώς σαφείς, μπορεί να γίνει επίκλησή τους [...] έναντι κάθε διατάξεως του εθνικού δικαίου μη σύμφωνης προς [αυτή την πράξη της Ένωσης], ή ακόμη κατά το μέτρο που μπορούν να προσδιορίσουν δικαιώματα που οι ιδιώτες δύνανται να προβάλουν έναντι του κράτους» (πρβλ. αποφάσεις της 19ης Ιανουαρίου 1982, Becker, 8/81 EU:C:1982:7, σκέψη 25, και της 28ης Νοεμβρίου 2013, MDDP, C-319/12, EU:C:2013:778, σκέψη 47 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

56 Η χρήση του συνδέσμου «ή» υποδηλώνει ότι η αρχή του άμεσου αποτελέσματος δεν ερμηνεύεται αποκλειστικά υπό την έννοια η οποία απορρέει από τη νομολογία που διαμορφώθηκε με την απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 1963, van Gend & Loos (26/62, EU:C:1963:1), αλλά και υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει επίσης την εξουσία των εθνικών δικαστηρίων να αφήνουν ανεφάρμοστη κάθε εθνική ρύθμιση ή εθνική νομολογία αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης. Ωστόσο, από τη διατύπωση της σκέψης 249 της αποφάσεως της 18ης Μαΐου 2021, Asociația «Forumul Judecătorilor din România» κ.λπ. (C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 και C-397/19, EU:C:2021:393), προκύπτει, υπό το πρίσμα της διατύπωσης του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος που υποβλήθηκε στην υπόθεση C-195/19 και της ανάλυσης στην οποία προέβη το Δικαστήριο σε σχέση με το εν λόγω ερώτημα, ότι πρόθεση του Δικαστηρίου ήταν να αναγνωρίσει το άμεσο αποτέλεσμα των στόχων αναφοράς υπό το πρίσμα αυτής της δεύτερης έννοιας.

57 Επομένως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι στόχοι αναφοράς, λόγω του άμεσου αποτελέσματός τους, χορηγούσαν στους εισαγγελείς δικαιώματα, τα οποία αυτοί θα μπορούσαν να επικαλεστούν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων προκειμένου να στραφούν, μεταξύ άλλων, κατά παράνομων πειθαρχικών ενεργειών. Εξάλλου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν προσδιόρισε κανένα συγκεκριμένο δικαίωμα το οποίο φέρεται να είχε παρασχεθεί στους εισαγγελείς ή, ειδικότερα, στα μέλη της.

58 Δεύτερον, το γεγονός ότι το Δικαστήριο έκρινε ότι οι στόχοι αναφοράς είχαν άμεσο αποτέλεσμα δεν μπορεί να σημαίνει, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι αυτοί παρήγαγαν άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως των μελών της και ότι, κατά συνέπεια, το ίδιο ίσχυε για την κατάργησή τους.

59 Συναφώς, υπενθυμίζεται, κατ' αρχάς, ότι το άμεσο αποτέλεσμα των στόχων αναφοράς δεν μπορεί να συνεπάγεται ότι οι ιδιώτες δύνανται να προσβάλουν την κατάργηση των στόχων αυτών, χωρίς να αποδείξουν ότι η κατάργηση επηρεάζει, αφ' εαυτής, άμεσα και ατομικά τη νομική θέση τους, όπερ δεν αποδείχθηκε εν προκειμένω.

60 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι ο δικαστής της Ένωσης έχει αποφανθεί ότι το ζήτημα αν μια πράξη της Ένωσης αφορά άμεσα έναν τρίτο, ο οποίος δεν είναι αποδέκτης της, πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με το αντικείμενο της πράξης (πρβλ. απόφαση της 3ης Απριλίου 2003, Royal Philips Electronics κατά Επιτροπής T-119/02, EU:T:2003:101, σκέψη 276) και με το νομικό πλαίσιο που καθορίσθηκε με αυτή. Εάν από τις διατάξεις της εν λόγω πράξης προκύπτει ότι τα αποτελέσματα

αυτής περιορίζονται στις σχέσεις μεταξύ της Ένωσης και του κράτους μέλους που είναι αποδέκτης, η πράξη αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι παράγει έννομα αποτελέσματα επί των ιδιωτών (πρβλ. απόφαση της 4ης Μαΐου 2017, Green Source Poland κατά Επιτροπής, T-512/14, EU:T:2017:299, σκέψεις 35, 37 και 45 έως 64).

61 Συναφώς, εν προκειμένω, από τα στοιχεία που εκτίθενται στις σκέψεις 44, 45 και 47 ανωτέρω προκύπτει σαφώς ότι σκοπός της απόφασης 2006/928 ήταν να διασφαλίσει ότι, προκειμένου να ολοκληρωθεί η διαδικασία προσχώρησης, η Ρουμανία θα αντιμετώπιζε τις ανεπάρκειες που είχαν διαπιστωθεί πριν από την προσχώρηση, μεταξύ άλλων, στους τομείς της δικαιοσύνης και της καταπολέμησης της διαφθοράς. Από τις διατάξεις της εν λόγω απόφασης προκύπτει επίσης σαφώς ότι τα αποτελέσματά της περιορίζονταν στις σχέσεις μεταξύ της Ένωσης και της Ρουμανίας χωρίς η απόφαση αυτή να αφορά άμεσα ή έμμεσα τους ιδιώτες, και επομένως και τους εισαγγελείς.

62 Επιπλέον, από τη διατύπωση των στόχων αναφοράς προκύπτει ότι, μολονότι αυτοί διέπουν, μεταξύ άλλων, την οργάνωση της δικαιοσύνης στη Ρουμανία, εντούτοις δεν προορίζονται να παραγάγουν άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως των Ρουμάνων εισαγγελέων, έστω και αν, λαμβανομένου υπόψη του άμεσου αποτελέσματος των εν λόγω στόχων ο εθνικός δικαστής, αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αιτήματος των διαδίκων, συμπεριλαμβανομένων των εισαγγελέων, μπορούσε, πριν από την κατάργηση της απόφασης 2006/928, να προβάλει ότι μια εθνική ρύθμιση ήταν αντίθετη προς τους στόχους αναφοράς. Εξάλλου, αντίθετη λύση θα είχε ως αποτέλεσμα η κατάργηση οποιουδήποτε κανόνα της Ένωσης, στον οποίο είχε αναγνωρισθεί άμεσο αποτέλεσμα, να επηρεάζει άμεσα τη νομική κατάσταση όλων των ιδιωτών οι οποίοι πριν από την εν λόγω κατάργηση θα μπορούσαν να επικαλεσθούν τον εν λόγω κανόνα έναντι μιας εθνικής διάταξης. Ωστόσο, μια τέτοιου είδους επέκταση της πρώτης προϋπόθεσης του άμεσου επηρεασμού δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

63 Τέλος, επισημαίνεται ότι μολονότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτουν τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της εφαρμογής μιας διάταξης μιας ενωσιακής πράξης δεν αρκεί, αφ’ εαυτού, προκειμένου να θεωρηθεί ότι η διάταξη αυτή στερείται άμεσου αποτελέσματος [πρβλ. αποφάσεις της 21ης Μαρτίου 2013, Salzburger Flughafen, C-244/12, EU:C:2013:203, σκέψη 29 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 14ης Ιανουαρίου 2021, RTS infra και Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel, C-387/19, EU:C:2021:13, σκέψη 47 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 8ης Μαρτίου 2022, Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (Άμεσο αποτέλεσμα), C-205/20, EU:C:2022:168, σκέψεις 16 έως 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία], από τη νομολογία του, αντιθέτως, προκύπτει ότι η ύπαρξη περιθωρίου εκτιμήσεως εμποδίζει την πλήρωση της πρώτης προϋπόθεσης του άμεσου επηρεασμού (πρβλ. απόφαση της 12ης Ιουλίου 2022, Nord Stream 2 κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-348/20 P, EU:C:2022:548, σκέψη 74 και 76).

64 Εν προκειμένω, από την ίδια τη φύση των μέτρων που η Ρουμανία όφειλε να θεσπίσει προς τον σκοπό της εφαρμογής της απόφασης 2006/928, στον βαθμό που αυτά αφορούσαν, μεταξύ άλλων, πτυχές σχετικές με την οργάνωση του δικαστικού συστήματός της, προκύπτει ότι το εν λόγω κράτος μέλος διέθετε περιθώριο εκτιμήσεως κατά τη θέσπισή τους. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η οργάνωση της δικαιοσύνης στα κράτη μέλη εμπίπτει στην αρμοδιότητά τους, πλην όμως διευκρινίζεται ότι τα κράτη μέλη οφείλουν, κατά την άσκηση της ως άνω αρμοδιότητας, να τηρούν τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχουν από το δίκαιο της Ένωσης [πρβλ. απόφαση της 24ης Ιουνίου 2019, Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας (Ανεξαρτησία του Ανωτάτου Δικαστηρίου), C-619/18, EU:C:2019:531, σκέψη 52 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

65 Κατόπιν των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η απόφαση 2006/928 δεν παρήγε άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως των μελών της προσφεύγουσας.

66 Δεδομένου ότι, όπως επισημαίνεται στη σκέψη 43 ανωτέρω, το πεδίο εφαρμογής της προσβαλλομένης αποφάσεως πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα εκείνου της απόφασης 2006/928, την οποία καταργεί, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορεί ομοίως να θεωρηθεί ότι παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως των μελών της προσφεύγουσας.

67 Τούτου λεχθέντος, υπενθυμίζεται ότι, παρά την κατάργηση της απόφασης 2006/928, οι εισαγγελείς κατά των οποίων έχουν κινηθεί πειθαρχικές διαδικασίες δύνανται πάντοτε να επικαλεστούν τη δικαστική προστασία που τους παρέχει το δίκαιο της Ένωσης δυνάμει του άρθρου 19 ΣΕΕ [πρβλ. απόφαση της 8ης Μαΐου 2024, Asociația «Forumul Judecătorilor din România» (Ενώσεις δικαστικών λειτουργών), C-53/23, EU:C:2024:388, σκέψεις 34 και 39 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

68 Επιπλέον, θα πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας με το οποίο προβάλλεται, κατ' ουσίαν, ότι η κατάργηση της απόφασης 2006/928 με την προσβαλλόμενη απόφαση έχει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως των μελών της προσφεύγουσας, καθόσον το πεδίο εφαρμογής της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι ευρύτερο από εκείνο του άρθρου 325, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, και, ως εκ τούτου, αυτή ήταν καταλληλότερη για την ενεργοποίηση της δυνατότητας εφαρμογής του Χάρτη στις υποθέσεις που αφορούν την καταπολέμηση της διαφθοράς.

69 Πράγματι, επισημαίνεται ότι, όπως υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, η Επιτροπή, πέραν της ρύθμισης σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, ο νομοθέτης της Ένωσης εξέδωσε μια σειρά από πράξεις του παράγωγου δικαίου που αφορούν τις διάφορες πτυχές της καταπολέμησης της διαφθοράς εν γένει, όπως, μεταξύ άλλων, τη σύμβαση που καταρτίστηκε βάσει του άρθρου Κ.3, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση περί της καταπολέμησης της δωροδοκίας στην οποία ενέχονται υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 1997, C 195, σ. 2), και την απόφαση-πλαίσιο αριθ. 2003/568/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, για την καταπολέμηση της δωροδοκίας στον ιδιωτικό τομέα (ΕΕ 2003, L 192, σ. 54). Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 25ης Ιανουαρίου 2024, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova (C-58/22, EU:C:2024:70, σκέψη 42), και η οποία αφορούσε υπόθεση διαφθοράς στο πλαίσιο της οποίας το αιτούν δικαστήριο είχε υποβάλει στο Δικαστήριο ερωτήματα σχετικά, μεταξύ άλλων, με τους στόχους αναφοράς του παραρτήματος της απόφασης 2006/928, το Δικαστήριο έκρινε ότι η προϋπόθεση σχετικά με την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 51, παράγραφος 1, του Χάρτη πληρούνταν από την προαναφερθείσα απόφαση-πλαίσιο χωρίς καν να χρειάζεται να αποφανθεί αυτό επί του ζητήματος αν ήταν κρίσιμοι συναφώς οι στόχοι αναφοράς που καθορίζονταν στο παράρτημα της εν λόγω απόφασης. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ο Χάρτης έχει εφαρμογή στις σχετικές με την καταπολέμηση της διαφθοράς υποθέσεις, ανεξαρτήτως της κατάργησης της απόφασης 2006/928.

70 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως των μελών της προσφεύγουσας. Ως εκ τούτου, η εν λόγω απόφαση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αφορά άμεσα την προσφεύγουσα.

71 Συναφώς, δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, δεύτερο σκέλος της περιόδου, ΣΛΕΕ, όπως υπομνήσθηκαν στη σκέψη 41 ανωτέρω, πρέπει να συντρέχουν σωρευτικώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα δεν νομιμοποιείται ενεργητικώς για την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά της προσβαλλόμενης πράξης, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξετασθεί η δεύτερη προϋπόθεση της εν λόγω διάταξης.

72 Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν δύναται να στηριχθεί ούτε στο άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, τρίτο σκέλος της περιόδου, ΣΛΕΕ, σχετικά με τις κανονιστικές πράξεις, προβάλλοντας ότι οι εισαγγελείς των οποίων τα συμφέροντα προασπίζεται νομιμοποιούνται ενεργητικώς βάσει του τρίτου σκέλους της περιόδου. Πράγματι, η προϋπόθεση κατά την οποία η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα έχει την ίδια έννοια τόσο στο δεύτερο σκέλος της περιόδου του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ όσο και στο τρίτο σκέλος της περιόδου της εν λόγω διάταξης (πρβλ. απόφαση της 12ης Ιουλίου 2022, Nord Stream 2 κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-348/20 P, EU:C:2022:548, σκέψη 73). Στο πλαίσιο αυτό, εφόσον η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αφορά άμεσα την προσφεύγουσα, παρέλκει η εξέταση αν αυτή συνιστά κανονιστική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, τρίτο σκέλος της περιόδου, ΣΛΕΕ.

73 Κατόπιν των προεκτεθέντων και δεδομένου ότι οι εισαγγελείς των οποίων τα συμφέροντα προασπίζεται η προσφεύγουσα δεν νομιμοποιούνται οι ίδιοι να ασκήσουν παραδεκτώς προσφυγή, η προσφεύγουσα δεν πληροί ομοίως τις προϋποθέσεις για την άσκηση παραδεκτώς προσφυγής δυνάμει της δεύτερης περίπτωσης που μνημονεύεται στη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 24 ανωτέρω.

Επί του περιορισμού των προϋποθέσεων παραδεκτού

74 Κατά την προσφεύγουσα, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπό κρίση υπόθεσης, θα ήταν σκόπιμο να αμβλυνθούν οι προϋποθέσεις παραδεκτού της προσφυγής. Πράγματι, η προσφεύγουσα φρονεί ότι οι προϋποθέσεις παραδεκτού πρέπει να εφαρμόζονται με ορισμένη ελαστικότητα, ιδίως λόγω απαιτήσεων που άπτονται της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και του κράτους δικαίου, θεμελιώδους αξίας της Ένωσης η οποία αποτελεί μέρος της ίδιας της ταυτότητάς της. Επιπλέον, η προσφεύγουσα, στηριζόμενη στην απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, της 9ης Απριλίου 2024, Verein Klimaseniorinnen Schweiz κ.λπ. κατά Ελβετίας (CE:ECHR:2024:0409JUD005360020), στην οποία αυτό δέχθηκε ότι, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ), νομιμοποιείται ενεργητικώς ένωση η οποία συστάθηκε με σκοπό την προώθηση και την εφαρμογή αποτελεσματικών για την προστασία του κλίματος μέτρων, φρονεί, κατ' ουσίαν, ότι στο μέτρο που οι εκτιμήσεις σχετικά με την προστασία της αξίας του κράτους δικαίου είναι εξίσου σημαντικές με εκείνες που αφορούν την προστασία του κλίματος, η προσέγγιση που υιοθετήθηκε με την ως άνω απόφαση πρέπει να εφαρμοσθεί mutatis mutandis στην προκειμένη περίπτωση. Εξάλλου, η εναρμόνιση των απαιτήσεων όσον αφορά την ενεργητική νομιμοποίηση των ενώσεων θα ήταν προτιμότερη ενόψει της προσχωρήσεως της Ένωσης στην ΕΣΔΑ.

75 Επισημαίνεται ότι, μολονότι, ασφαλώς, οι προϋποθέσεις παραδεκτού κατά το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνεύονται με γνώμονα το θεμελιώδες δικαίωμα σε αποτελεσματική δικαστική προστασία, εντούτοις, η ερμηνεία αυτή δεν πρέπει να καταλήγει σε κατάργηση των προϋποθέσεων που ρητώς προβλέπονται από την εν λόγω Συνθήκη (βλ. αποφάσεις της 3ης Οκτωβρίου 2013, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου,

C-583/11 P, EU:C:2013:625, σκέψη 98 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 28ης Απριλίου 2015, T & L Sugars και Sidul Açúcares κατά Επιτροπής, C-456/13 P, EU:C:2015:284, σκέψη 44 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

76 Ειδικότερα, αντικείμενο της προστασίας που απονέμει το άρθρο 47 του Χάρτη δεν είναι η τροποποίηση του συστήματος δικαστικού ελέγχου που προβλέπουν οι Συνθήκες, και δη οι κανόνες περί παραδεκτού των ευθειών προσφυγών που ασκούνται ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης (βλ. απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2013, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-583/11 P, EU:C:2013:625, σκέψη 97 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

77 Επιπλέον, η προστασία που παρέχει το άρθρο 47 του Χάρτη δεν επιτάσσει να μπορεί ο πολίτης, άνευ όρων, να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως, ευθέως, ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης, κατά πράξεων της Ένωσης (απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 2020, Associazione GranoSalus κατά Επιτροπής, C-313/19 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:869, σκέψη 62).

78 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 31 και 73 ανωτέρω, η προσφεύγουσα δεν δύναται να επικαλεσθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση την αφορά άμεσα ούτε ιδίω ονόματι ούτε εξ ονόματος των μελών της των οποίων τα συμφέροντα προασπίζεται.

79 Εξάλλου, όσον αφορά την παραπομπή της προσφεύγουσας στην προσέγγιση που υιοθέτησε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου με την απόφαση που μνημονεύεται στη σκέψη 74 ανωτέρω, σε σχέση με το άρθρο 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ, αρκεί να υπομνησθεί ότι, μολονότι, όπως επιβεβαιώνεται από το άρθρο 6, παράγραφος 3, ΣΕΕ, τα αναγνωρισμένα με την ΕΣΔΑ θεμελιώδη δικαιώματα αποτελούν τμήμα του δικαίου της Ένωσης ως γενικές αρχές και μολονότι το άρθρο 52, παράγραφος 3, του Χάρτη επιβάλλει να αναγνωρίζεται στα προβλεπόμενα στον εν λόγω Χάρτη δικαιώματα που αντιστοιχούν σε δικαιώματα τα οποία διασφαλίζονται από την ΕΣΔΑ η ίδια έννοια και η ίδια εμβέλεια με εκείνες που τους αποδίδει η Σύμβαση, εντούτοις, η ΕΣΔΑ δεν συνιστά, ενόσω η Ένωση δεν έχει προσχωρήσει σε αυτή, νομική πράξη τυπικώς ενταγμένη στην έννομη τάξη της Ένωσης. Κατά τις επεξηγήσεις σχετικά με το άρθρο 52 του Χάρτη, η παράγραφος 3 του άρθρου αυτού αποσκοπεί στη διασφάλιση της αναγκαίας συνοχής μεταξύ του Χάρτη και της ΕΣΔΑ «χωρίς να θίγεται η αυτονομία του δικαίου της Ένωσης και του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης» [βλ. απόφαση της 2ης Σεπτεμβρίου 2021, LG και MH (Αυτονομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες), C-790/19, EU:C:2021:661, σκέψη 75 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

80 Στο πλαίσιο αυτό, η άμβλυνση των προϋποθέσεων του παραδεκτού που ζητεί η προσφεύγουσα θα σήμαινε, κατ' ουσίαν, κατάργηση της προϋποθέσεως του άμεσου επηρεασμού η οποία προβλέπεται ρητώς στο άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, γεγονός το οποίο θα αντέβαινε στη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 75 ανωτέρω.

81 Περαιτέρω, επισημαίνεται ότι ο δικαστικός έλεγχος της τηρήσεως της έννομης τάξης της Ένωσης διασφαλίζεται, εν πάση περιπτώσει, όπως καθίσταται σαφές με το άρθρο 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ, όχι μόνον από το Δικαστήριο αλλά και από τα εθνικά δικαστήρια των κρατών μελών. Πράγματι, η Συνθήκη ΛΕΕ έχει θεσπίσει με τα άρθρα της 263 και 277, αφενός, και με το άρθρο της 267, αφετέρου, ένα πλήρες σύστημα ενδίκων βοηθημάτων και διαδικασιών προς διασφάλιση του ελέγχου της νομιμότητας των πράξεων της Ένωσης, αναθέτοντας αυτόν τον έλεγχο στον δικαστή της Ένωσης (βλ. απόφαση της 28ης Απριλίου 2015, T & L Sugars και Sidul Açúcares κατά Επιτροπής, C-456/13 P, EU:C:2015:284, σκέψη 45 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

82 Σημειωτέον συναφώς ότι οι ιδιώτες έχουν, στο πλαίσιο των εθνικών διαδικασιών, το δικαίωμα να αμφισβητήσουν δικαστικώς τη νομιμότητα κάθε αποφάσεως ή άλλης εθνικής ρυθμίσεως σχετικής με την εφαρμογή, στην περίπτωσή τους, μιας εκ των γενικής ισχύος πράξεων της Ένωσης, προβάλλοντας την ακυρότητα της συγκεκριμένης πράξεως (βλ. απόφαση της 28ης Απριλίου 2015, T & L Sugars και Sidul Açúcares κατά Επιτροπής, C-456/13 P, EU:C:2015:284, σκέψη 46 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

83 Επομένως, η προδικαστική παραπομπή με αντικείμενο την εκτίμηση του κύρους αποτελεί, όπως άλλωστε και η προσφυγή ακυρώσεως, έναν τρόπο ελέγχου της νομιμότητας των πράξεων της Ένωσης (βλ. απόφαση της 28ης Απριλίου 2015, T & L Sugars και Sidul Açúcares κατά Επιτροπής, C-456/13 P, EU:C:2015:284, σκέψη 47 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

84 Επ' αυτού υπενθυμίζεται ότι αν εθνικό δικαστήριο κρίνει ότι ένας ή περισσότεροι λόγοι ακυρώσεως μιας πράξεως της Ένωσης, οι οποίοι προβλήθηκαν από τους διαδίκους ή, ενδεχομένως, εξετάστηκαν αυτεπαγγέλτως από το ίδιο, είναι βάσιμοι, τότε το εθνικό δικαστήριο οφείλει να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα περί εκτιμήσεως του κύρους, καθόσον το Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο να διαπιστώσει την ακυρότητα πράξεως της Ένωσης (βλ. απόφαση της 28ης Απριλίου 2015, T & L Sugars και Sidul Açúcares κατά Επιτροπής, C-456/13 P, EU:C:2015:284, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

85 Συνεπώς, για τα πρόσωπα που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ ώστε να ασκήσουν ευθεία προσφυγή ενώπιον του δικαστή της Ένωσης, απόκειται στα κράτη μέλη να προβλέψουν ένα σύστημα ενδίκων βοηθημάτων και διαδικασιών το οποίο να διασφαλίζει τον σεβασμό του θεμελιώδους δικαιώματος σε αποτελεσματική δικαστική προστασία (βλ. απόφαση της 28ης Απριλίου 2015, T & L Sugars και Sidul Açúcares κατά Επιτροπής, C-456/13 P, EU:C:2015:284, σκέψη 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

86 Η υποχρέωση αυτή των κρατών μελών επιβεβαιώνεται από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, το οποίο ορίζει ότι «τα κράτη μέλη προβλέπουν τα ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι αναγκαία για να διασφαλίζεται η πραγματική δικαστική προστασία στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης». Η ίδια υποχρέωση απορρέει και από το άρθρο 47 του Χάρτη όσον αφορά τα μέτρα που λαμβάνουν τα κράτη όταν εφαρμόζουν το δίκαιο της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 51, παράγραφος 1, του Χάρτη (βλ. απόφαση της 28ης Απριλίου 2015, T & L Sugars και Sidul Açúcares κατά Επιτροπής, C-456/13 P, EU:C:2015:284, σκέψη 50 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

87 Κατόπιν των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτή η υποβληθείσα από την Επιτροπή ένσταση απαραδέκτου και να απορριφθεί η προσφυγή ως απαράδεκτη.

Επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Ρουμανίας

88 Κατά το άρθρο 144, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, αν ο καθού καταθέσει ένσταση απαραδέκτου ή αναρμοδιότητας, κατά το άρθρο 130, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, απόφαση επί της αιτήσεως παρεμβάσεως λαμβάνεται μόνον αφού το Γενικό Δικαστήριο απορρίψει την ένσταση ή αποφασίσει ότι θα την εξετάσει μαζί με την ουσία της υποθέσεως. Επιπλέον, κατά το άρθρο 142, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, η παρέμβαση καθίσταται άνευ αντικειμένου, μεταξύ άλλων, σε περίπτωση που η προσφυγή κριθεί απαράδεκτη.

89 Συναφώς, δεδομένου ότι η ένσταση απαραδέκτου έγινε εν προκειμένω δεκτή και η παρούσα διάταξη περατώνει, κατά συνέπεια, τη δίκη, παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Ρουμανίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

90 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.

91 Περαιτέρω, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 144, παράγραφος 10, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Ρουμανία φέρει τα δικαστικά έξοδά της που αφορούν την αίτηση παρεμβάσεως.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Ρουμανίας.

3) Η Asociația Inițiativa pentru Justiție φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

4) Η Ρουμανία φέρει τα σχετικά με την αίτηση παρεμβάσεως δικαστικά έξοδά της.

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο, στις 3 Φεβρουαρίου 2025.

Ο Γραμματέας
V. Di Bucci

Η προεδρεύουσα
P. Škvařilová-Pelzl